

ת"פ 38673/03/22 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 38673-03-22 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני כב' השופט יוסי טורס , סגן הנשיאה

בעניין: מדינת ישראל
נגד המאשימה

פלוני הנאשם

גזר דין

כתב האישום וההליכים

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירת תקיפה סתם (בת זוג), לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין). על פי עובדות כתב האישום, במועד הרלוונטי היו הנאשם והמתלוננת נשואים והתגוררו יחד. ביום 2.12.21 בשעה 10:00 או בסמוך לכך, העירה המתלוננת את הנאשם משנתו והוא בתגובה צעק, קילל אותה ושפך עליה תכולת בקבוק חלב של בנם הקטין. בהמשך, הכינה המתלוננת לעצמה קפה, אז ניגש אליה הנאשם, דחף אותה פעמיים, אגרף את ידו והצמידה לראשה, בעט ברגלה ושפך עליה את כוס הקפה (להלן - התיק העיקרי).

2. הנאשם צירף תיק נוסף (ת"פ 11863-10-22) ובו הורשע בעבירת תקיפה הגורמת חבלה ממש (בת זוג), לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 2.10.22 בסמוך לשעה 19:00, לאחר ששתה משקאות אלכוהוליים, קילל הנאשם את המתלוננת בשל כך שסבר שאינה מקדישה לו תשומת לב ראויה. בהמשך שפך על פניה תכולת בקבוק מים של בנם הקטין, בעט ברגלה מספר פעמים וכן הכה באמצעות מקל עץ ברגלה, כל זאת כשהוא מחזיק בבנם הקטין. המתלוננת הצליחה לקחת את הקטין מידי ויצאה מהבית, אך הנאשם יצא אחריה בעודו מחזיק כלי חד. לאור כך, חזרה המתלוננת לתוך הבית, נעלה אחריה את דלת הכניסה והתקשרה לאימה לבקש עזרה. כתוצאה ממעשי הנאשם נגרמו למתלוננת סימנים אדומים בירך (להלן - תיק הצירוף).

3. להשלמת התמונה יצוין כי הודאת הנאשם בשני התיקים ניתנה במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסכמה עונשית. במהלך הטיעונים לעונש התעוררה מחלוקת עובדתית מסוימת ובדיון שלאחר מכן כתב האישום בתיק הצירוף תוקן שנית והנאשם הודה בו שוב. כן הסכימו הצדדים, בשלב זה, שבין יתר רכיבי הענישה יוטל על הנאשם גם מאסר מותנה בן 12 חודשים לשלוש שנים שלא יעבור כל עבירת אלימות כולל איומים.

טיעוני הצדדים לעונש והראיות

4. המתלוננת העידה לעונש וציינה כי העבירות בוצעו במהלך תקופה קשה בה היה נתון התא המשפחתי, לרבות בשל קשיים כלכליים. כן ציינה שכיום המשפחה המורחבת מעורבות ומסייעת וכי היא מעוניינת לשקם את מערכת היחסים עם הנאשם.

5. ב"כ המאשימה הגיש טיעון כתוב והשלימו בעל פה. הודגשו הערכים המוגנים שנפגעו וצוין שיש לתת בכורה לשיקולי ההלימה והגמול בעבירות מסוג זה. נטען כי מדובר בריבוי עבירות אלימות כלפי המתלוננת הכוללות התעללות מתמשכת והשפלה. המאשימה הפנתה לפסיקה וטענה שיש לקבוע מתחם ענישה אחד לשני כתבי האישום, הנע בין 18 חודשי מאסר בפועל ועד 36 חודשי מאסר. ביחס לעונש הקונקרטי צוין שלא הוגש תסקיר ואין הצדקה להקל עם הנאשם. ביחס לתיק הצירוף ציינה המאשימה שהנאשם הודה בו לאחר שהעידו עדים מהותיים, לרבות המתלוננת, ומשכך קיבל אחריות למעשיו רק בשלב מאוחר יחסית. לאור כל זאת, עתרה המאשימה לעונש מאסר ממושך בגדרי המתחם, לצד מאסר מותנה כמוסכם על הצדדים והתחייבות.

6. ב"כ הנאשם טען כי העבירות בתיק העיקרי הן ברף נמוך יחסית של חומרה וכי הנאשם התקשה להציג חלופת מעצר מרוחקת מבית המתלוננת ולכן נותר עצור במסגרת תיק הצירוף. ביחס למתחם נטען שהוא נע בין ארבעה חודשי מאסר בפועל ועד 12 חודשי מאסר. הסנגור הדגיש שמדובר בנאשם שזו הסתבכותו הראשונה עם החוק, הוא עצור לראשונה בחייו ובמהלך השנים עבד לפרנסת המשפחה. צוין כי הנאשם מבין את חומרת מעשיו, קיבל עליהם אחריות מלאה, בני הזוג מעוניינים לשקם את היחסים וכיום המשפחה המורחבת מגויסת על מנת לסייע להם. ברמה האופרטיבית עתרה ההגנה להסתפק בעונש מאסר למשך שישה חודשים ויום.

7. הנאשם בדברו האחרון הדגיש את חשיבות התא המשפחתי עבורו, ציין שהוא מקבל אחריות מלאה למעשיו, חש בושה וביקש להתחשב במצבו.

דין והכרעה

קביעת מתחם הענישה

8. שני הצדדים טענו שחרף העובדה שמדובר בשני כתבי אישום נפרדים ובעבירות שבוצעו בהפרש זמן ניכר, יש לקבוע מתחם ענישה אחד. עמדה זו מקובלת עליי. מדובר באירועים שהמניע בבסיסם זהה, יש ביניהם דמיון רב והם מהווים פרקים שונים במערכת יחסי הזוג. משכך, סבור אני שמדובר בעבירות המקיימות את מבחן הקשר ההדוק (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014)). עם זאת, לצורך קביעת גבולות המתחם אביא כמובן בחשבון את העובדה שמדובר במספר עבירות.

9. הערכים המוגנים שנפגעו ברורים ומדובר בפגיעה בשלום גופה, כבודה ובטחונה של המתלוננת - זוגתו ואם

ילדיו. האלימות בה נקט הנאשם כלפי המתלוננת, בשתי הזדמנויות שונות, אינה קלה והיא אף הותירה בה חבלה. כן יש להדגיש כי האירוע מושא תיק הצירוף, ולמצער חלקו, בוצע לעיני בנם הקטין כבן השלוש ועובדה זו מוסיפה חומרה ממשית לאירוע כולו ולפגיעה בערכים המוגנים, לרבות בתא המשפחתי ובשלוות רוחו של הקטין.

10. ביחס לנסיבות הקשורות לביצוע העבירות, מוכן אני להניח שמדובר בהתפרצויות ספונטניות, אך אין בכך כדי להפחית מחומרת האירועים. בתיק הצירוף האלימות הייתה חמורה יחסית, נעשה שימוש במקל ונותרה למתלוננת חבלה ברגלה. כמו כן, היא נאלצה לברוח מהדירה עם בנה כאשר הנאשם מחזיק כלי חד ובהמשך שבה אל הבית, נעלה את הדלת והזעיקה עזרה, ללמדנו על מצוקתה. עוד אציין שהעובדה שהנאשם שפך על המתלוננת בכל אחד מהאירועים קפה, מים או חלב מלמדת על יחס של השפלה.

11. מדיניות הענישה בעבירות אלימות כלפי בני זוג מחמירה ובהיעדר נסיבות מיוחדות מוטלים לרוב עונשי מאסר. ראו:

"כאשר דפוס פעולה כה אלים ובוטה בין בני זוג נחשף, יש למצות את הדין עם בן הזוג האלים ולהורות על מאסרו. זאת, בין היתר, על מנת לאיין את החשש כי ימשיך במעשיו ויפגע בבת זוגו עד כדי חלילה תוצאה טראגית של פגיעה שכזו, וכן לצורך הרתעתו והרתעת הרבים מפני ביצוע מעשים דומים בעתיד" (רע"פ 1536/20 פלוני נ' מדינת ישראל (1.3.2020)).
וראו גם:

"... יש לנקוט במדיניות ענישה מחמירה ומרתיעה כלפי עבירות אלימות במשפחה - ואלימות בין בני זוג בפרט - על מנת למגר תופעה נפסדת זו. זאת, בין היתר לנוכח הקושי הקיים לעיתים בחשיפת עבירות אלו, המבוצעות בהסתר מאחורי מפתן הדלת; הפגיעה הקשה שהן מסבות לתחושת הביטחון של בני המשפחה - וקורבנות המעשים בפרט; והחשש מהסלמת המעשים באופן העלול אף לסכן את חיי בני המשפחה, ובהם בת זוגו של התוקף..." (רע"פ 340/21 מסרי נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (28.1.2021)).

12. בעבירות מהסוג בו עסקינן, הענישה נעה על פני משרעת רחבה, החל מענישה שיקומית (או צופה פני עתיד), ועד עונשי מאסר לריצוי בפועל לתקופות שונות והכל בהתאם לנסיבות העושה והמעשה. בעניין זה אפנה לפסקי הדין הבאים: רע"פ 1454/21 פלוני נ' מדינת ישראל (4.3.2021), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירת תקיפה סתם של גרושתו לאחר שאחז בצווארה וחנק אותה, נעל את דלת הבית, כופף את ידה השמאלית ודחף אותה על הספה מספר פעמים. בית משפט השלום הורה על ביטול הרשעתו, בין היתר לאור הודאתו והעובדה כי מדובר באירוע חד פעמי. ערעור המדינה התקבל ובית המשפט המחוזי הרשיע את הנאשם וגזר עליו מאסר על תנאי בנוסף להתחייבות וצו מבחן. בקשת רשות ערעור שהגיש נדחתה ונקבע כי "חומרת העבירה ונסיבות ביצועה במקרה דנן אינן קלות כלל ועיקר. תופעת האלימות במשפחה, הפוגעת קשות בתחושת הביטחון של בני המשפחה בכלל וקורבן האלימות בפרט, דורשת מדיניות ענישה מרתיעה, על מנת להביא למיגורה"; רע"פ 2750/22 אורי אלי ליולקו נ' מדינת ישראל (9.5.2022), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירות תקיפת בת זוג הגורמת חבלה ממש ואיומים בכך שהיכה בגופה באגרופים והטיח את מכשיר הטלפון הנייד שלה בראשה, בעט בה, הפילה ארצה ואיים כי יהרוג אותה. על הנאשם, רופא בהכשרתו, נגזרו 10 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה ופיצוי. ערעורו ובקשת רשות ערעור שהגיש נדחו, ובית המשפט

העליון ציין כי "העונש שהושת על המבקש אינו מחמיר עמו, וודאי שאין בו משום סטייה ניכרת ממדיניות הענישה הנוהגת"; רע"פ 1884/19 **יצחק לולו שמריז נ' מדינת ישראל** (14.3.2019), בו נידון עניינו של נאשם כבן 62 שהורשע במספר עבירות של תקיפה סתם ותקיפה הגורמת חבלה ממש כלפי בת זוג ונידון לארבעה חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. הנאשם נמצא בלתי כשיר לבצע עבודות שירות בשל מצבו הבריאותי, ובית משפט השלום הביא זאת בחשבון והקל בעונשו. ערעורו נדחה בבית המשפט המחוזי וכך גם בקשת רשות ערעור שהגיש; רע"פ 5080/20 **אביגל בן דוד נ' מדינת ישראל** (27.7.2020), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירות איומים ותקיפה סתם כלפי בת זוג ונידון לארבעה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועונשים נלווים. הנאשם במקרה זה איים על המתלוננת, אחז בידה ורצה להוציאה מהדירה; עפ"ג 32634-07-21 **סוידאן נ' מדינת ישראל** (30.9.2021), בו נדחה ערעור נאשם שהורשע בעבירות תקיפה הגורמת חבלה ותקיפה סתם (בת זוג) ונידון ל-15 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי. הנאשם תקף את המתלוננת בשני מקרים וגרם לה לחבלות בפנים ובגופה; עפ"ג 40581-08-20 **אלולו נ' מדינת ישראל** (17.11.2020), בו הורשע הנאשם בתקיפת בת זוג בכך שסטר לה וכשהתרחקה ממנו תפס בידה ומשך אותה לכיוונו, הפילה ארצה והכה אותה בכל חלקי גופה. בהמשך אחז בראשה ומשך אותה לכיוונו. הנאשם נידון ל-14 חודשי מאסר בפועל, וערעורו על חומרת העונש נדחה; עפ"ג 65134-11-21 **מדינת ישראל נ' אלהווייל** (14.4.2022), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירת תקיפה הגורמת חבלה ותקיפה סתם כלפי בת זוג בכך שהיכה את אשתו במכות אגרופ, בעט בה וגרם לה לשטפי דם בזרועה. בהמשך חנק אותה, היכה אותה ברגליה וגרם לה לשריטות. במועד נוסף סטר לה והיכה אותה במכות אגרופ. ערכאת הערעור ציינה כי "הטלת ענישה של מאסר מותנה בגין סדרת עבירות אלימות כמתואר לעיל, אשר גרמו לחבלות של ממש, אינה נותנת את המשקל הראוי לשיקולי הענישה שיש להדגיש בנסיבות אלו, והם שיקולי הגמול, הרתעת המשיב והרתעת הרבים. על הענישה לעבירות שביצע המשיב בנסיבות ביצוען, לכלול מאסר בפועל ולפרק זמן משמעותי" והטילה על הנאשם תשעה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות וצו מבחן חלף מאסר מותנה; עפ"ג 45046-12-22 **אבו שיבאן נ' מדינת ישראל** (23.2.2023), בו נדחה ערעורו של נאשם שהורשע בעבירת תקיפת בת זוג הגורמת חבלה ממש ותקיפה סתם של מתלוננת נוספת ונגזרו עליו 12 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. הנאשם אחז בשערה של בת זוגו, סטר ללחייה, הפילה ארצה והטיח את הטלפון הנייד בראשה במקום עבודתה. לאחר מכן היכה באגרופים אישה אחרת ששהתה מקום וניסתה להרחיקו והשליך חפץ על ראשה של המתלוננת.

13. לאור כל זאת אני בדעה שמתחם הענישה ההולם את מכלול העבירות מושא עניינו, נע בין מאסר שניתן לשאת בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל, בצירוף ענישה נלוות.

קביעת עונשו של הנאשם

14. לא הייתה מחלוקת בין הצדדים על כך שאין מקום לשקול סיכויי שיקום כלשהם. ואכן, לא הוגש בעניינו של הנאשם תסקיר ולא הוצגו עובדות כלשהן שיש בהן להביא למסקנה בדבר סיכויי שיקום. אומר כבר עתה שיש להצר על מצב זה. מדובר בזוג צעיר המגדלים ילד כבן שלוש. ניכר מדבריהם כי הם מתמודדים עם קשיים לא קלים וכי ברצונם לשקם את יחסים ולשוב לחיות יחדיו. בהתחשב בעובדה שלא מדובר במעידה חד פעמית, אפשר שהיה נכון לבחון את האפשרות לשלב את הנאשם בטיפול התואם את צרכיו, ובכך לסייע לו ואף להיטיב עם המשפחה כולה, אך כאמור הדבר לא התבקש ואפשר שבשל מעצרו.

15. לצורך קביעת עונשו של הנאשם הבאתי בחשבון לקולה את עברו הנקי וגילו הצעיר יחסית (יליד 1993). כן הבאתי בחשבון את הודאתו אשר ביטאה קבלת אחריות, חסכה זמן שיפוטי ואת הצורך בעדות המתלוננת במסגרת התיק העיקרי. לא התעלמתי מכך שבתיק הצירוף החלו להישמע ראיות והמתלוננת אף העידה, אך בסופו של יום כתב האישום תוקן והוסרה ממנו נסיבה מחמירה. כן אציין שהתרשמתי שהנאשם הפנים את חומרת מעשיו, מביע חרטה כנה ואמיתית ומעוניין לשקם את התא המשפחתי. הבאתי עוד בחשבון את הפגיעה הכלכלית שנגרמה עד כה לנאשם (ולמשפחה הכוללת מן הסתם) ואת זו שתגרם בעטיו של עונש מאסר ממושך. כן, הבאתי בחשבון את התקופה בה שוהה הוא במעצר ואת הקושי הכרוך בכך, לרבות בשל העובדה שהוא עצור לראשונה בחייו. מנגד, הבאתי בחשבון שמדובר בשני אירועים אלימים שהתרחשו בהפרש זמן של כעשרה חודשים וכי הנאשם לא עבר הליך טיפולי כלשהו. משכך, על העונש לבטא את עקרון ההלימה וכן ההרתעה. כאן המקום להתייחס לעמדת המתלוננת, אשר ביקשה להקל בעונשו של הנאשם. כאמור, המתלוננת ציינה שפניהם לשיקום מערכת היחסים ובכל מקרה הם מתכוונים לשוב ולהתגורר יחדיו לאחר סיום הליך זה. המאשימה לא טענה שמדובר בעמדה מגוננת הנובעת מתלות בנאשם וסברתי שאין מקום להתעלם מעמדתה לחלוטין, ולדברים ינתן משקל מסוים (ע"פ 2455-09-11 **פלוני נ' מדינת ישראל** (7.12.2011)).

16. טרם סיום אציין כי רואה אני קושי לאשר את הסכמת הצדדים בדבר הטלת מאסר מותנה בן 12 חודשים לשלוש שנים לבל יעבור הנאשם כל עבירת אלימות לרבות איום. מדובר בעונש מחמיר ובלתי מידתי שאינו מקיים את דרישת הפסיקה בדבר יחס ראוי בין העבירה הנוספת וחומרתה לבין תקופת המאסר המותנה בגינה. כמו כן, אין לשכוח שעונש מאסר מותנה מוטל בגין העבירה הנוכחית ומשכך עליו לבטא (יחד עם עונש המאסר בפועל, ככל שמוטל) יחס הולם לחומרת העבירה בה הורשע הנאשם. ראו:

"על בית-המשפט להנחות עצמו כי ראוי להימנע מהטלת מאסר מותנה שתוצאתו תהיה קשה עד כדי היותה בלתי מידתית הן ביחס לעבירה הראשונה והן ביחס לעבירה הנוספת. מצב כזה עלול להיווצר כאשר אדם שנכשל בעבירה נוספת קלה יחסית, יצטרך לשאת בעונש מאסר חמור שהוטל עליו בגין הרשעה קודמת" (רע"פ 5798/00 **ריזי ואח' נ' מדינת ישראל**, פ"ד נה(3), 1(2001)).

וכן,

"בכל מקרה של הטלת מאסר מותנה, על השופט לחשוב על האפשרות שמא יעלה הצורך בעתיד להפעיל את המאסר תוך שיווצר פער בין המאסר הראוי לבין המאסר המותנה התלוי מעל ראשו של הנאשם" (ע"פ 48/10 **הייתם חליל נ' מ"י** (7.6.2010)).

17. לאור כך שמדובר בחלק מהסדר הטיעון שבין הצדדים, חל בנדון הכלל לפיו "סטיה מהסדר טיעון תיעשה במקרים חריגים ונדירים בלבד" (ע"פ 7757/11 **פלוני נ' מדינת ישראל** (13.2.2013)). במקרה זה סברתי שעל מנת למנוע תקלה עתידית מחד גיסא, אך לשמר את כוחו המרתיע של המאסר המותנה מאידך גיסא, ראוי להתערב בהסכמה העונשית לקולה, כך שאורכו של המאסר המותנה למשך 12 החודשים יהיה כפי שקבעו הצדדים (לרבות תקופת התנאי לשלוש שנים), אך יחול אם יעבור הנאשם עבירת אלימות כלפי בת זוג, ואילו ביחס לעבירת איומים יקבע עונש מתון יותר התואם את נסיבות העניין.

18. סיכומי של דבר, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, הן לקולה והן לחומרה, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. **9 חודשי מאסר בפועל**, החל מיום מעצרו - 2.10.22.

ב. מאסר על תנאי למשך 12 חודשים והתנאי הוא שלא יעבור במשך שלוש שנים מיום שחרורו כל עבירת אלימות כלפי בת זוג.

ג. מאסר מותנה למשך 3 חודשים והתנאי הוא שלא יעבור בתוך שנתיים מיום שחרורו עבירת איום.

ד. אני מורה לנאשם לחתום על התחייבות בסך 3,000 ₪ להימנע בתוך שנתיים מיום שחרורו מלעבור על אחת או יותר מהעבירות בהן הורשע. הנאשם הצהיר שהבין את ההתחייבות והסכים לה ומשכך הצהרה זו באה חלף חתימה.

הודעה זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ו אדר תשפ"ג, 19 מרץ 2023, במעמד הצדדים.